

[Socialministeren.]

naturligvis ikke hænge sig i et Ord, og jeg har intet imod, at man fremtidig, som det er foreslaaet, benytter Udtrykket „erhvervs-hemmede“ Personer.

Dernæst udtalte det ærede Medlem en Beklagelse over flere af de Afgørelser, Invalideforsikringsretten har truffet, og det ærede Medlem hævdede, at der med Formandskiftet i 1938 er kommet en anden og mindre human Aand ind i Invalideforsikringsretten. Det ærede Medlem vil vide, at Invalideforsikringsrettens Afgørelser er endelige, og at Ministeriet derfor ikke kan tage Stilling til de enkelte Afgørelser, som Retten træffer. Dette skyldes simpelt hen, at Retten har en betydelig Sagkundskab, saaledes at Ministeriet ikke har Forudsætninger for at kritisere dets Afgørelser endsige ændre dem. Alligevel faar Ministeriet nu og da Klager over Rettens Virksomhed, men de Klager, Ministeriet har faaet i de senere Aar, synes ikke at tyde paa, at Aanden skulde være blevet mindre human efter Formandskiftet i 1938. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem nærmere sigter til, men er der enkelte Afgørelser, som det ærede Medlem er utilfreds med, skal Ministeriet gerne sørge for, at der bliver givet en nærmere Redegørelse fra Retten for de paagældende Sager.

Det ærede Medlem Hr. Juul spurgte, hvordan jeg saa paa det i den senere Tid ofte paaklagede Forhold, at Landbrugets Medhjælpere bryder Aftaler med det Resultat, at Arbejdsgiverne pludselig staar uden Arbejdskraft. Det ærede Medlem henviste i denne Forbindelse til nogle Forhandlinger, der har været ført om Spørgsmaalet, da det hørte under Justitsministeriet. Jeg skal svare, at jeg er klar over, at der her ligger et Problem, som efter min Opfattelse har to Sider, men Medhjælperloven er endnu saa ny i Socialministeriet, at vi maa have Tid til at sætte os ind i alle de foreliggende Spørgsmaal, som fra forskellige Sider er rejst om dette Spørgsmaal. Vi maa i denne Forbindelse ogsaa se det Resultat, som antagelig inden længe kommer til at foreligge fra Husassistent-Kommissionen. Jeg vil anse det for sandsynligt, at Rigsdagen i denne Samling vil komme til at beskæftige sig med Medhjælperloven.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kom nærmere ind paa Spørgsmaalet om det Røre om Børneforsorgen, der har været i den senere Tid, og omtalte ogsaa det Udvalg, som min Forgænger som Socialminister i sin Tid nedsatte til nærmere at

undersøge den mod Børneforsorgen og Aandssvageforsorgen offentlig fremførte Kritik.

Jeg maa straks bemærke, at jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at man ikke i samme Aandedræt bør tale om Børne- og Aandssvageforsorgen og derved medvirke til, at der i Befolkningens Bevidsthed kan danne sig en Forestilling om, at disse to Forsorgsgrene hører sammen; men Forholdet var det, at Kritikken var rettet mod Forholdene saavel inden for Børneforsorgen som inden for Aandssvageforsorgen. Det blev ogsaa antydnet, at Aandssvageanstalterne fik deres Klientel fra Børneforsorgens Institutioner. Det var derfor naturligt at nedsætte et Udvalg, der under eet skulde tage Stilling til den mod de to Forsorgsgrene fremførte Kritik.

Men at man ogsaa inden for Administrationen nærer Ønske om en skarp Adskillelse af de to Forsorgsgrene, viser da ogsaa den Omstændighed, at det umiddelbart efter, at Arbejdet var afsluttet i Undersøgellesudvalget — der i Parentes bemærket ikke blev nedsat nu i Foraaret, men afgav sin Betænkning i December 1941 —, blev overdraget Særforsorgsdirektøren i Samraad med vedkommende Embedsmænd og Repræsentanter for herhenhørende Organisationer at afgive Indstilling til Socialministeren om de af Undersøgellesudvalget fremførte Forslag angaaende Børneforsorgen. For Aandssvageforsorgens Vedkommende blev det derimod overdraget det under Socialministeriet oprettede permanente Nævn vedrørende Aandssvageforsorgen, med Bistand af særlige i denne Anledning tilkaldte tilfornødne, at tage Stilling til de af Undersøgellesudvalget rejste Problemer vedrørende Aandssvageforsorgen.

Forhandlingerne om Børneforsorgen er endnu ikke afsluttet, men det er stillet mig i Udsigt, at jeg i den nærmeste Fremtid kan vente at modtage Indstilling fra de sagkyndige om, hvorledes man bør stille sig over for de af Undersøgellesudvalget paapegede Mangler eller fremsatte Forslag, herunder om det af det ærede Medlem særligt fremdragne Spørgsmaal om Tilsynet med Børneværnsleverne. Men jeg vil gerne allerede paa nærværende Tidspunkt henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Undersøgellesudvalget stærkt fremhævede, at det var det lokale Tilsyn, som efter Undersøgellesudvalgets Formening i nogen Grad havde svigtet.

Hvad dernæst den forebyggende Børneforsorg angaar, kan jeg underrette det ærede Medlem om, at min Forgænger ogsaa